

ΜΥΧΟΣ

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΓΙΑ ΕΝΑ
ΘΑΛΑΣΣΟΠΟΥΛΙ

Ιστορία & εικονογράφηση:
Daniel Collin

Μύχος

Μια ιστορία για ένα θαλασσοπούλι

Ιστορία & εικονογράφηση:
Daniel Collin

Απόδοση στα ελληνικά:
Λάμπρος Κατερινόπουλος – Ο.Φ.Υ.Π.Ε.Κ.Α.
Ευγενία Πανώριου – Ελληνική ΟΡΝΙΘΟΛΟΓΙΚΗ Εταιρεία

Επιμέλεια έκδοσης:
Ρούλα Τρίγκου – Ελληνική ΟΡΝΙΘΟΛΟΓΙΚΗ Εταιρεία

Φωτογραφίες:
Aaron Tanti, Benjamin Metzger, Pep Arcos,
Vero Cortes, Hadoram Shirihai και Victor Paris.

Ευχαριστούμε θερμά τους:
Manya Russo, Stefania Papadopoul, Alessandra Loria, Abbie Ferrar, Nathaniel Attard,
Steph Leow, Rita Matos, Martin Austad, Δανάη Πορτόλου, Marc Schrouffeneger,
Francesca Visalli, Polina Venka και Ricardo Reynolds.

Η έκδοση έχει δημιουργηθεί στο πλαίσιο του Προγράμματος LIFE PanPuffinus! που υλοποιείται με τη συνεργασία της Ορνιθολογικής Εταιρείας της Μάλτας (BirdLife Malta), της Ελληνικής ΟΡΝΙΘΟΛΟΓΙΚΗΣ Εταιρείας (BirdLife Ελλάδα), του Τμήματος Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας του Υπουργείου Περιβάλλοντος Μάλτας, του Οργανισμού Φυσικού Περιβάλλοντος και Κλιματικής Αλλαγής (Ο.Φ.Υ.Π.Ε.Κ.Α.), της Ισπανικής Ορνιθολογικής Εταιρείας (SEO / BirdLife Ισπανίας), της Πορτογαλικής Ορνιθολογικής Εταιρείας (SPEA / BirdLife Πορτογαλίας) και της Γαλλικής Ορνιθολογικής Εταιρείας (LPO / BirdLife Γαλλίας). Το Πρόγραμμα υλοποιείται κατά την περίοδο 2021-2025 με τη συγχρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Ιδρύματος Α. Γ. Λεβέντη και του Πράσινου Ταμείου.

ISBN 978-960-6861-72-7

www.lifepanpuffinus.org

Αγ. Κωνσταντίνου 52, 10437 Αθήνα
210 8228704 & 210 8227937
info@ornithologiki.gr
www.ornithologiki.gr

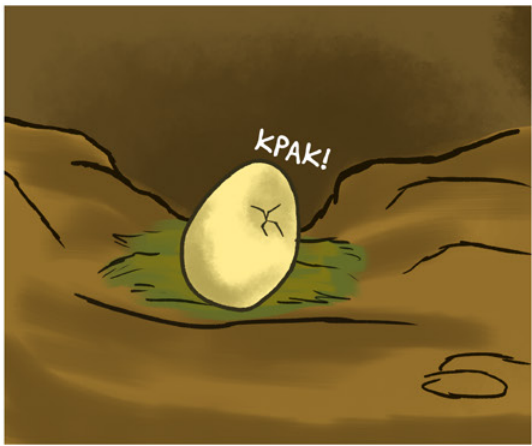

Λεωφ. Μεσογείων 207, 11525 Αθήνα
210 8089271
info@necca.gov.gr
www.necca.gov.gr

Με τη συγχρηματοδότηση
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Γεια σας, είμαι ο Μικάλης Μύκος. Μικάλης το μικρό, Μύκος το οικογενειακό. Για την ακρίβεια, είμαι ένας Μύκος της Μεσογείου!

ΜΥΚΟΣ

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΓΙΑ ΕΝΑ
ΘΑΛΑΣΣΟΠΟΥΛΙ

Αυτό είναι το σπίτι μου... Σε αυτούς τους γκρεμούς είμαι ασφαλής, δεν υπάρχουν κίνδυνοι. Έτσι, μπορώ να δυναμώνω όσο οι γονείς μου μου φέρνουν φαγητό. Όταν όμως μεγαλώσω αρκετά, σπίτι μου θα είναι η ανοιχτή θάλασσα. Εμείς οι Μύκοι, αρμενίζουμε στους ουρανούς, ελεύθεροι για όλη μας τη ζωή.

Έλα Μικάλη! Αργήσαμε!

Αυτή είναι η Βάλια. Είναι γειτόνισσα και η καλύτερή μου φίλη. Είναι πιο μεγαλώσιμη από εμένα γιατί είναι Μύκος των Βαλεαρίδων.

Είναι επίσης μεγαλύτερη σε ηλικία και γι' αυτό έχει περισσότερα ενήλικα φτερά από εμένα. Θα πετάξει και πρώτη. Τόσο άδικο!

Έρχομαι!

Πρέπει να βιαστούμε! Ξέρεις ότι δεν αρέσει καθόλου στον Καθηγητή κ. Αρτέμη να περιμένει.

Λοιπόν, μικρά μου, ώρα για μάθημα!
Μαζευτείτε όλοι και ξεκινάμε.
Αχ Μικάλη και Βάλια, βλέπω
ότι αργήσατε ως συνήθως!

Ο Καθηγητής κ. Αρτέμης μας διδάσκει όλα όσα πρέπει να γνυριζουμε ώστε να βγούμε στη θάλασσα όταν μεγαλώσουμε. Μας έχει μάθει πώς να πετάμε, πώς να πιάνουμε ψάρια, αλλά και πώς να περιπλανηθούμε στη Μεσόγειο.

Είναι λίγο περίεργος, αλλά πάντα απολαμβάνω τα μαθήματά του. Είναι πραγματικά μεγάλος, έχει ζήσει πάνω από 30 χρόνια, επομένως γνυριζει όλα όσα πρέπει να ξέρει κανείς για τις θάλασσες, αν και κάποιες από τις ιστορίες του είναι δύσκολο να τις πιστέψεις!

Μέχρι στιγμής, παιδιά μου, σας έχω διδάξει τις βασικές αρχές της πτήσης, του ψαρέματος και της πλοήγησης, αλλά σήμερα θα μιλήσουμε για ένα σημαντικό θέμα: τα πνεύματα που ελέγχουν τις θάλασσες!

Πνεύματα;;
Αυτά είναι παραμύθια της Χαλιμάς!

Αυτό άκουσα πάντως...

Κοιτάστε έναν Υδροβάτη που νομίζει ότι τα ξέρει όλα!

Τα πνεύματα είναι πολύ αληθινά, μικροί μου φίλοι. Επιπρεάζουν τις θάλασσες, τα ψάρια, ακόμα και εμάς τα θαλασσοπούλια.

Πιστέψτε με, τα έχω συναντήσει!

Ουφ!
Δεν με πιστεύετε...
Δηλαδή, αν δεν σας πω την ιστορία, δεν θα με...

πιστέψετε;

Με τίποτα!!!

Πολύ καλά λοιπόν...
Συνέβη πριν από πολλά, πολλά χρόνια...

Ήμουν Ξεπεταρούδι στη νησίδα μου.
Όχι πολύ μεγαλύτερος από εσάς,
με λίγα μόνο από τα χνουδωτά μου
φτερά να έχουν απομείνει, ήμουν
σχεδόν έτοιμος να πετάσω.

Δεν ήξερα τότε ότι ήταν μια φωλιά
πνευμάτων. Ένα ειδικό κρησφύγετο το
οποίο μπορούν να παίρνουν μαζί τους
όπου κι αν πάνε.

Ένα βράδυ, παρατήρησα μια παράξενη
φωλιά από ένα ασυνήθιστο, μαλακό
υλικό. Χωρίς να φοβάμαι, πλησίασα
για να δω καλύτερα...

Ξαφνικά, από τη φωλιά βγήκε ένα εκτυφλωτικό φως.

Πριν προλάβω να καταλάβω τι συνέβαινε,
στάθηκαν μπροστά μου και με γράπωσαν γερά...

Και μαζί του ξεπρόβαλαν τα πνεύματα! Αυτές οι
παράξενες φιγούρες στέκονταν όρθιες, όπως εμείς,
αλλά ήταν μεγαλύτερες και δεν είχαν φτερά ή ράμφη.

Τότε είδα ένα παράξενο αντικείμενο,
σαν ράμφος πουλιού. Καθώς το
κοιτούσα, τα πνεύματα τράβηξαν
το πόδι μου κοντά του.

Ένιωθα πράγματι πολύ περίεργα!
Τα πνεύματα με είχαν αρπάξει για
τα καλά, δεν μπορούσα να ξεφύγω!

Και μετά...

Το αντικείμενο
μου έσφιξε το πόδι!

Καθ' όλη τη διάρκεια της συνάντησής μας δεν ένιωσα
ποτέ πόνο. Ωστόσο, ήταν πραγματικά πολύ παράξενο.
Γιατί έπρεπε να μου τα κάνουν όλα αυτά;

Ήταν πολλά χρόνια πριν και έχω γεράσει από
τότε, αλλά ποτέ δεν ξέχασα εκείνη τη μέρα.

Τελικά με άφησαν να φύγω
και το έβαλα γρήγορα στα πόδια...

Και δεν σας είπα ακόμη το πιο περίεργο...

Μόνο αφότου ξέφυγα, παρατήρησα τι είχαν βάλει τα πνεύματα στο πόδι μου...

Αυτό το παράξενο, λαμπερό δαχτυλίδι!

Ποτέ δεν κατάλαβα γιατί μου το έβαλαν ή σε τι ακριβώς χρησιμεύει... Αλλά έμεινε επάνω μου, όλη μου τη ζωή, μαζί με αυτά τα μυστηριώδη σημάδια πάνω του.

Ας το δούμε θετικά, ό,τι κι αν είναι, τουλάχιστον με κάνει να δείχνω κομψός και μοναδικός!

Υπάρχουν πολλοί περισσότεροι, περίεργοι κίνδυνοι έξω στη θάλασσα. Διάφανες κορδέλες με αιχμηρές άκρες που αιωρούνται κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας. Τεράστια πλέγματα που μας καταπίνουν.

Έχω δει ακόμη και ψηλές κατασκευές που εκπέμπουν φως, όπως το φεγγάρι, που μας αποπροσανατολίζουν...

Σύντομα φίλοι μου θα γίνετε μεγάλοι και θα εξερευνήσετε τις θάλασσες μόνοι σας, οπότε πρέπει να γνωρίζετε τους κινδύνους που υπάρχουν εκεί έξω. Αλλά να ξέρετε ότι μπορούμε πάντα να βρούμε τον δρόμο μας, χάρη στο φως της θάλασσας...

Το φως στον ορίζοντα μας καθοδηγεί. Όταν τα αστέρια είναι κρυμμένα, όταν η βροχή και η ομίχλη μας εμποδίζουν, το φως του ορίζοντα θα μας δείχνει πάντα τον δρόμο.

Είμαστε ταξιδιώτες! Οι ικανότητές μας είναι αρχαίες και η θάλασσα είναι το σπίτι μας. Μπορούμε να σερφάρουμε στα κύματα όπως κανείς άλλος! Αλλά για να υπερασπιστούμε τη θέση μας σε αυτόν τον σκληρό κόσμο και να διαπρέψουμε, πρέπει να φροντίσουμε τον εαυτό μας και ο ένας τον άλλον.

Δεν έχω καμία αμφιβολία ότι όλοι θα τα πάτε περίφημα όταν έρθει η ώρα.

Αργότερα το ίδιο βράδυ

Ανυπομονώ να αρχίσω να εξερευνώ τις θάλασσες, Βάλια. Ελπίζω να είμαι σύντομα έτοιμος!

Ναι, αλλά ρίξε μια ματιά στις φτερούγες μου. Έχουν βγει σχεδόν όλα τα ενήλικα φτερά μου! Τα βλέπεις;

Όχι όμως περισσότερα από τα δικά μου!

Το ξέρω ότι είναι εκνευριστικό Μιχάλι. Σκέφου ότι είμαι μεγαλύτερη από σένα, κι όμως δεν είμαι ακόμη έτοιμη.

Φιγουρατζού!

Ο μόνος φιγουρατζής εδώ, είσαι εσύ!

Προς το παρόν, απλώς προπονήσου όπως κάνω εγώ!

Είναι διασκεδαστικό και βοηθά τις φτερούγες μας να δυναμώσουν!

Δεν κοιτάς καν;

Κουνώντας τις φτερούγες σου επί τόπου, έτσι. Δες!

Μιχάλι;

Δεν κοιτούσα.

Ήμουν πολύ απορροφημένος να βλέπω τους μεγάλους να πετούν...

Να βουτάνε κάτω από το νερό για να πιάσουν ψάρια.

Να αιωρούνται πάνω από τα κύματα.

Ήμουν τόσο έτοιμος να τους ακολουθήσω.

Μιχάλι!!!!

Δεν είχα προσέξει πόσο κοντά ήμουν στην άκρη...

Μιχάλη!

Είσαι καλά;

Ωχχχ...

Εντάξει είμαι...

Προσγειώθηκα δίπλα σε αυτό το...

Κέλυφος αυγού;

Αλλά πού είναι ο νεοσσός;

"Τρεχαλιτό"

Τι ήταν αυτό; Είσαι ο νεοσσός; Χάθηκες κι εσύ εδώ κάτω; Μην ανησυχείς, μπορώ να μας βοηθήσω!

Έχω καθεί.

Αλλά δεν είμαι νεοσσός.

Με λένε «Χτικιάρη». Ζω σε αυτήν τη στεριά, από τότε που με εγκατέλειψαν εδώ τα πνεύματα.

Γνωρίζεις τα πνεύματα;

Αν τα γνωρίζω; Απεχθάνονται το είδος μου!

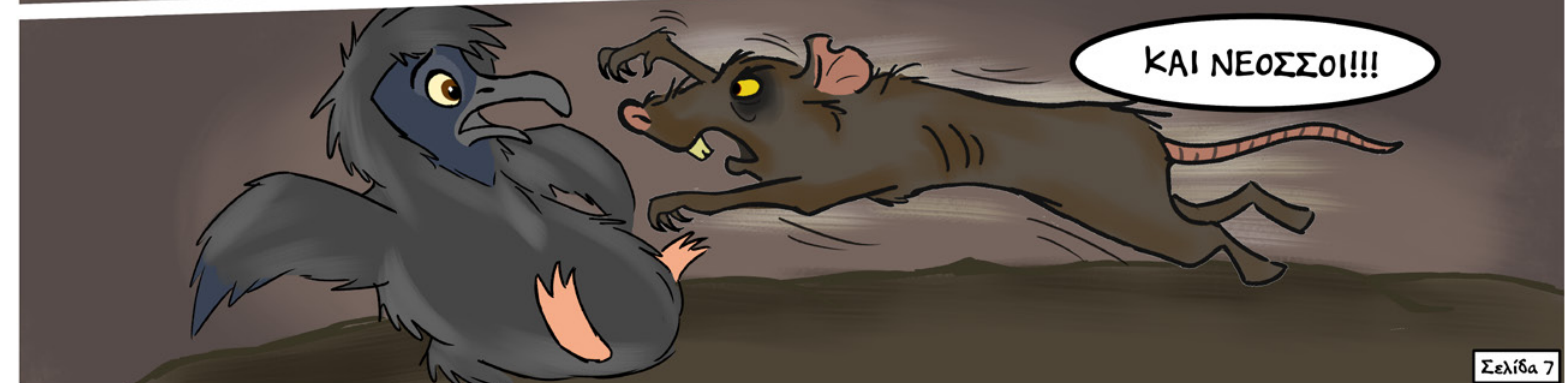

Ταξιδεύω μαζί τους για να βρω φαγητό. Αλλά όταν με έφεραν εδώ, χωρίς να το γνωρίζουν, με το ζόρι βρήκα φαγητό ή νερό... Και τώρα είμαι παγιδευμένος.

Παγιδευμένος να τρώω το φαγητό μόνο όταν είναι διαβέσιμο...

Φαγητό όπως αυγά...

ΚΑΙ ΝΕΟΣΣΟΙ!!!

ΤΕΛΟΣ 1^{ου} ΜΕΡΟΥΣ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΜΕ ΤΟΝ ΑΡΤΕΜΗ

ΜΕΡΟΣ 1

Λοιπόν, παιδιά! Είναι η πρώτη φορά που κάνω μάθημα σε μικρά ανθρωπάκια, γι' αυτό συγκεντρωθείτε και δώστε προσοχή! Θα κάνουμε ένα διάλειμμα από τον Μικάλη και την περιπέτειά του, ώστε να μοιραστώ μαζί σας τις γνώσεις μου για εμάς τα θαλασσοπούλια και τις απειλές που αντιμετωπίζουμε!
Συνεχίστε το διάβασμα!

ΜΠΟΥΟΥΟΥΟΥΟΥΟΥΟΥ

ΕΤΣΙ ΜΠΡΑΒΟ!

Οι Μύκοι είναι πελαγικά θαλασσοπούλια, μαζί με τους Αρτέμηδες και τους Υδροβάτες. Με το ένα τους φτερό σχεδόν να αγγίζει την επιφάνεια του νερού, τα πουλιά αυτά έχουν εμπνεύσει πολλούς μύθους και θρύλους που σαγήνευαν τους ανθρώπους από την απαρχή της κοινής μας ιστορίας. Μια τέτοια δεισιδαιμονία, που προκαλούσε τον φόβο των ανθρώπων, συνδέεται με τον απόκοσμο, γοερό ήχο που κάνουν τα θαλασσοπούλια στις αποικίες τους. Οι άνθρωποι έβλεπαν τα πουλιά σαν δαίμονες ή σαν φαντάσματα ανθρώπων που κάθηναν στη θάλασσα. Το να πετά κάποιο πουλί πάνω από το νερό, θεωρούνταν σημάδι επικείμενης καταστροφής. Επίσης, τα καλέσματά τους και η κομψή φύση τους στο νερό ίσως ενέπνευσαν τους αρχαίους Έλληνες για τη μυθολογία των γοργόνων. Μισές γυναίκες - μισές πουλιά (και όχι φάρια όπως επικρατεί σήμερα), οι γοργόνες δελεάζουν ανυποψίαστους ναύτες, οδηγώντας τους στα βάθη των ωκεανών.

ΓΝΩΡΙΣΤΕ ΤΑ ΘΑΛΑΣΣΟΠΟΥΛΙΑ!

ΕΙΔΟΣ: Μύκος της Μεσογείου

ΒΑΡΟΣ: 330 - 480 γρ.

ΑΝΟΙΓΜΑ ΦΤΕΡΩΝ:

70 - 84 εκ.

ΤΟ ΗΞΕΡΕΣ; Είναι γνωστός στους νησιώτες ως Κέφπος ή Κέφος (αρχαιοελληνικό όνομα)

ΕΙΔΟΣ: Μύκος των Βαlearίδων

ΒΑΡΟΣ: 472 - 565 γρ.

ΑΝΟΙΓΜΑ ΦΤΕΡΩΝ:

83 - 93 εκ.

ΤΟ ΗΞΕΡΕΣ;

Παρότι αναπαράγονται στη Μεσόγειο, μερικά από αυτά τα πουλιά θα φτάσουν μέχρι τις Βρετανικές ακτές!

ΕΙΔΟΣ: Αρτέμης

ΒΑΡΟΣ: 530 γρ.

ΑΝΟΙΓΜΑ ΦΤΕΡΩΝ:

112 - 122 εκ.

ΤΟ ΗΞΕΡΕΣ; Είναι γνωστός και ως Αρτίνα ή Αρτένα.

Τα εντυπωσιακά ρουθούνια του, που μοιάζουν με μικρούς σωλήνες, χρησιμοποιούνται ως φίλτρο για να αποβάλουν το αλάτι της θάλασσας.

ΕΙΔΟΣ: Υδροβάτης

ΒΑΡΟΣ: 23 - 30 γρ

ΑΝΟΙΓΜΑ ΦΤΕΡΩΝ:

36 - 39 εκ

ΤΟ ΗΞΕΡΕΣ;

Πήρε το όνομά του από τον τρόπο που πετάει, σαν να περπατάει πάνω στο νερό!

ΤΟ
ΗΞΕΡΕΣ ;

Πολλά είδη Μύκων ανήκουν στην επιστημονική οικογένεια «Ruffinus» (Πουφίνους) αλλά σε καμία περίπτωση δεν σχετίζονται με τους θαλασσοπιττακούς (Ruffins - Θαλάσσιο Παπαγάλο). Το μπέρδεμα προέρχεται από το όνομα «Ruffin» το οποίο χρησιμοποιούταν κατά τον Μεσαίωνα για τους πακουλούς νεοσσούς θαλασσοπουλιών. Με το πέρασμα των χρόνων, το όνομα αυτό συνδέθηκε λιγότερο με τους νεοσσούς κι έγινε το κοινό όνομα για το εντυπωσιακό πουλί με το πολύχρωμο ράμφος!

Σοβαρά τώρα, μοιάζω εγώ καθόλου με αυτά;

Η ΖΩΗ ΣΤΗ ΦΩΛΙΑ

Όπως όλα τα πουλιά, οι Μύκοι ξεκινούν τη ζωή τους εκκολαπτόμενοι από ένα αυγό σε μια φωλιά. Οι φωλιές φτιάχνονται σε λαγούμια και σχισμές κατά μήκος των βράχων, όπου το αυγό, και αργότερα ο νεοσσός, μπορεί να παραμείνουν ασφαλή.

Κάθε ζευγάρι κάνει ένα μοναδικό αυγό κάθε χρόνο και η επώαση διαρκεί από 42 έως 56 ημέρες.

Μόλις ο κνουδωτός νεοσσός εκκολαφθεί, οι δύο γονείς πρέπει να βγουν στη θάλασσα και να φέρουν πίσω φαγητό για τα μικρά που μεγαλώνουν, ξεκινώντας με ένα λάδι που παράγεται στο στομάχι των γονιών και στη συνέχεια με μερικώς κωνεμένη τροφή. Μετά από 84-104 ημέρες, ολοκληρώνεται η ανάπτυξη του φτερώματος, ο νεοσσός κάνει τα κνουδωτά πρώτα του πούπουλα και οι δύο γονείς αφήνουν το νεαρό πουλί να τα βγάλει πέρα μόνο του!

Αυτό σημαίνει ότι ο νεαρός Μύκος είναι επιτέλους έτοιμος να πετάξει για μια ζωή στη θάλασσα και θα επιστρέψει και πάλι στη στεριά για να φωλιάσει, πολλά χρόνια αργότερα.

ΉΞΕΡΕΣ ΟΤΙ...

Λόγω της θέσης και του μεγέθους των ποδιών τους, οι Μύκοι δεν μπορούν να κινηθούν εύκολα στη στεριά! Για να κινηθούν, πρέπει να μπουσουλούν με τις φτερούγες τους, έρποντας, κάτι καθόλου αποτελεσματικό!

ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΟΙ ΕΙΣΒΟΛΕΙΣ!

Μετά από πολλές γενιές, οι Μύκοι έχουν εξελιχθεί να μεγαλώνουν τους απογόνους τους σε περιβάλλοντα χωρίς θηρευτές. Εισβολείς όμως, όπως οι γάτες, τα ποντίκια και οι αρουραίοι σαν τον Χτικιάρη, έχουν καταφέρει να προσεγγίσουν πολλές αποικίες και είναι πεινασμένοι! Όταν ένα ζώο εγκαθίσταται σε μια περιοχή στην οποία παραδοσιακά δεν υπήρχε ποτέ, ονομάζεται «κωροκατακτητικό (Ξενικό)» ή «εισβολέας» και αυτοί οι θηρευτές τρέφονται εύκολα με αυγά, νεοσσούς, ακόμη και με ενήλικα πουλιά. Χωρίς να μπορούν να υπερασπιστούν τον εαυτό τους ή τα μικρά τους, ολόκληρες οικογένειες Μύκων χάνονται εξαιτίας των Ξενικών αυτών ειδών!

ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΕΙΣΒΟΛΕΩΝ

Αν και τα ζώα αυτά έχουν καταστροφικό αντίκτυπο στις αποικίες θαλασσοπουλιών, το λάθος δεν είναι δικό τους. Για την εισαγωγή αυτών των εισβολέων ευθύνονται οι άνθρωποι, είτε φέρνοντάς τους στην περιοχή (π.χ. σε μια ακατοίκητη νησίδα) ως λαθρεπιβάτες, είτε προσελκύοντάς τους με μια πηγή τροφής που κανονικά δεν θα ήταν διαθέσιμη. Είναι λοιπόν ευθύνη των ανθρώπων να ελέγξουν αυτές τις επιδρομές στις αποικίες και να σταματήσουν την εξάπλωσή τους σε απρόσβλητες περιοχές. Είναι δύσκολη αποστολή, αλλά γι' αυτό υπάρχουν προγράμματα όπως το LIFE Ruffinus!

Όλοι μαζί μπορούμε να βοηθήσουμε στην πρόληψη της εξάπλωσης των ειδών-εισβολέων, ακόμη κι εσείς, διασφαλίζοντας ότι δεν θα πετάτε σκουπίδια ή δεν θα αφήνετε πεταμένα τρόφιμα σε περιοχές όπου φωλιάζουν θαλασσοπούλια. Αυτό βοηθά να κρατηθούν οι αρουραίοι μακριά και οι Μύκοι, τα αυγά και οι νεοσσοί τους, να παραμένουν ασφαλείς.

ΓΛΩΣΣΑΡΙ

- Άνοιγμα φτερών το μήκος ενός πουλιού από την άκρη του ενός απλωμένου φτερού μέχρι το τέλος του άλλου.
- Δεισιδαιμονίες απόψεις που διατηρούνται χωρίς επιστημονικό σκεπτικό οι οποίες συχνά είναι αβάσιμες και αρνητικές για τους ζωντανούς οργανισμούς.
- Επώαση κλώσσημα του αυγού σε κατάλληλες συνθήκες και για ικανό χρονικό διάστημα ώστε να εκκολαφθεί.
- Πτέρωση όταν ένα νεαρό πουλί φεύγει από τη φωλιά και αρχίζει να πετά μόνο του.
- Εισβολέας ένα μη αυτόχθονο είδος που προκαλεί προβλήματα σε έναν βιότοπο στον οποίον δεν ανήκει.

Πολύ καιρό μετά την τρεχάλα μου με τον Χτικιάρη, τον αρουραίο, τα φτερά μου αυξήθηκαν και μεγάλωσαν και επιτέλους άρχισα την περιπλάνησή μου στο ανοικτό πέλαγος!

Ταξιδεύω μόνο λίγους μήνες, αλλά έχω ήδη γυρίσει όλη τη θάλασσα αναζητώντας ψάρια.

Τα φτερά μου είναι αδιάβροχα για να με βοηθούν να κολυμπάω και να ψαρεύω. Τα σκούρα μου χρώματα με κάνουν να φαίνομαι ώριμος και πολύ πιο μεγάλος.

Δεν είμαστε μόνοι. Εμείς, οι Μύκοι, πετάμε μαζί σε μεγάλες ομάδες, αναζητώντας ψάρια και επιπλέουμε μαζί στο νερό για να ξεκουραστούμε. Φαίνεται ότι υπάρχει ολόενα και λιγότερο φαγητό, οπότε πρέπει να προσπαθούμε πολύ σκληρά για να το βρούμε.

Που και που βλέπω τη Βάλια. Έχει αλλάξει κι αυτή. Το χρώμα της έχει γίνει ανοικτό καφέ!

Κοίτα, Μιχάλη, ψάρια από κάτω μας!

Ο τελευταίος που θα τα πιάσει είναι κλόβιο αυγό!

Κέρβισα!

Βάλια;

Βάλια, με είδες να τα πιάνω;

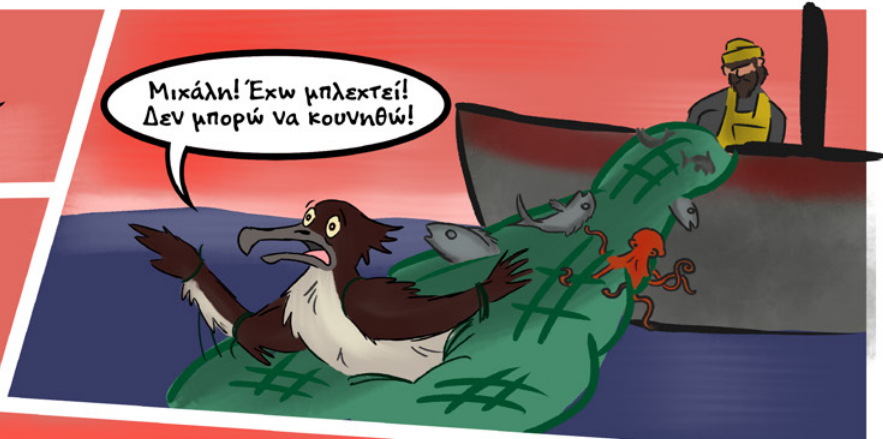
Βάλια;

Μικάλη!

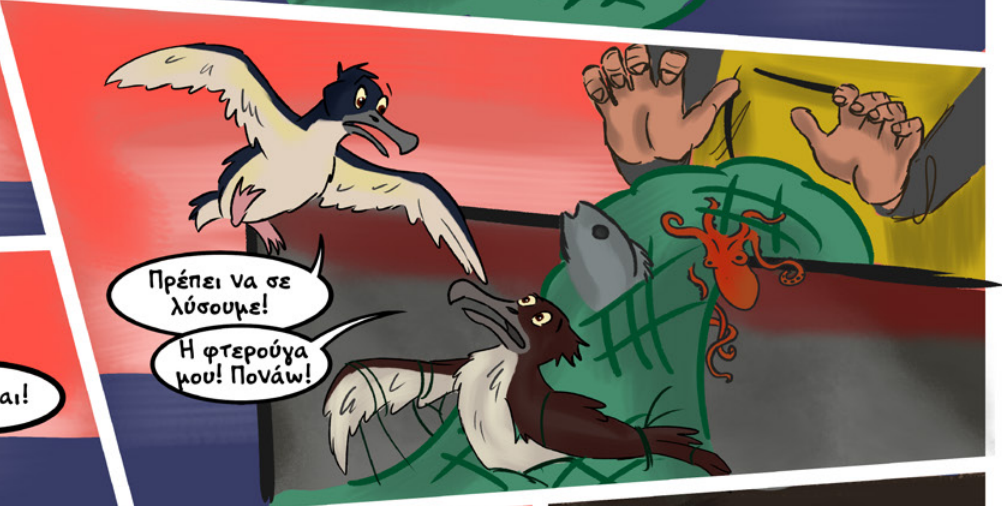
Βάλια!

Μικάλη! Έχω μπλεχτεί!
Δεν μπορώ να κουνηθώ!

Κρατήσου Βάλια!

Πρέπει να σε λύσουμε!

Η φτερούγα μου! Πονάω!

Έρχομαι!

Μικάλη! Πρόσεξε!

Πνεύμα!

Είναι ένα...

Βάλια!

Όχι!

Θα σε βρω...

Ένιωθα ότι πετούσα για αιώνες...

Δεν έτρωγα, δεν κοιμόμουν...

Τα αστέρια ήταν κρυμμένα.
Δεν μπορούσα να βρω τον δρόμο μου.

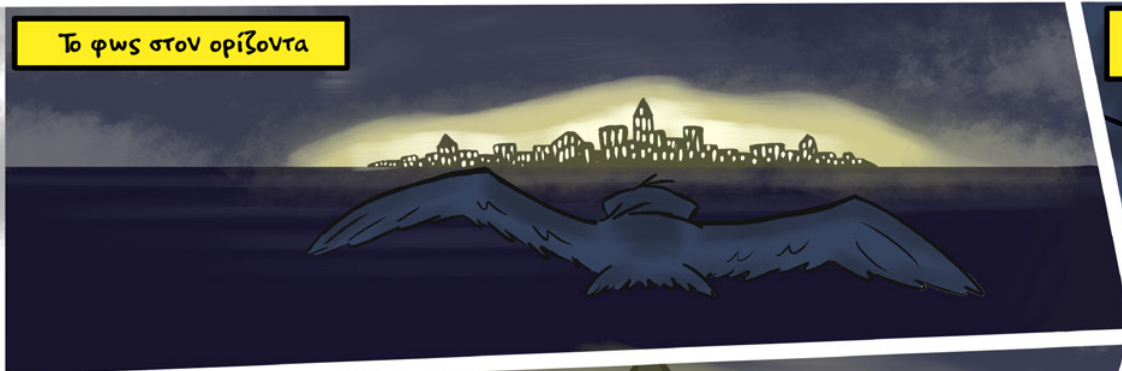
Μα ξαφνικά...

Το είδα!

Το φως στον ορίζοντα

Αλλά αυτό το φως ήταν διαφορετικό, πιο φωτεινό...

Και μεγάλωνε.

Πριν καταλάβω τι συνέβαινε...

Το φως με περικύκλωσε!

Ήμουν μπερδεμένος.

Πελαγωμένος...

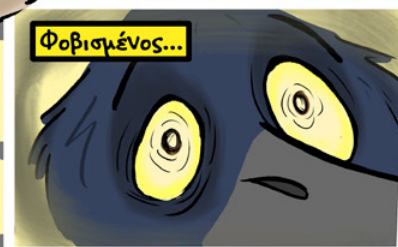

Ξαφνικά ένιωσα να πέφτω.

Αλλά το φως ήταν τόσο εκτυφλωτικό...

Φοβισμένος...

...που δεν κατάλαβα ότι χτύπησα στο έδαφος.

Δεν ξέρω πόση ώρα ήμουν αναισθητός...

Αλλά σιγά σιγά ξύπνησα, ζαλισμένος...

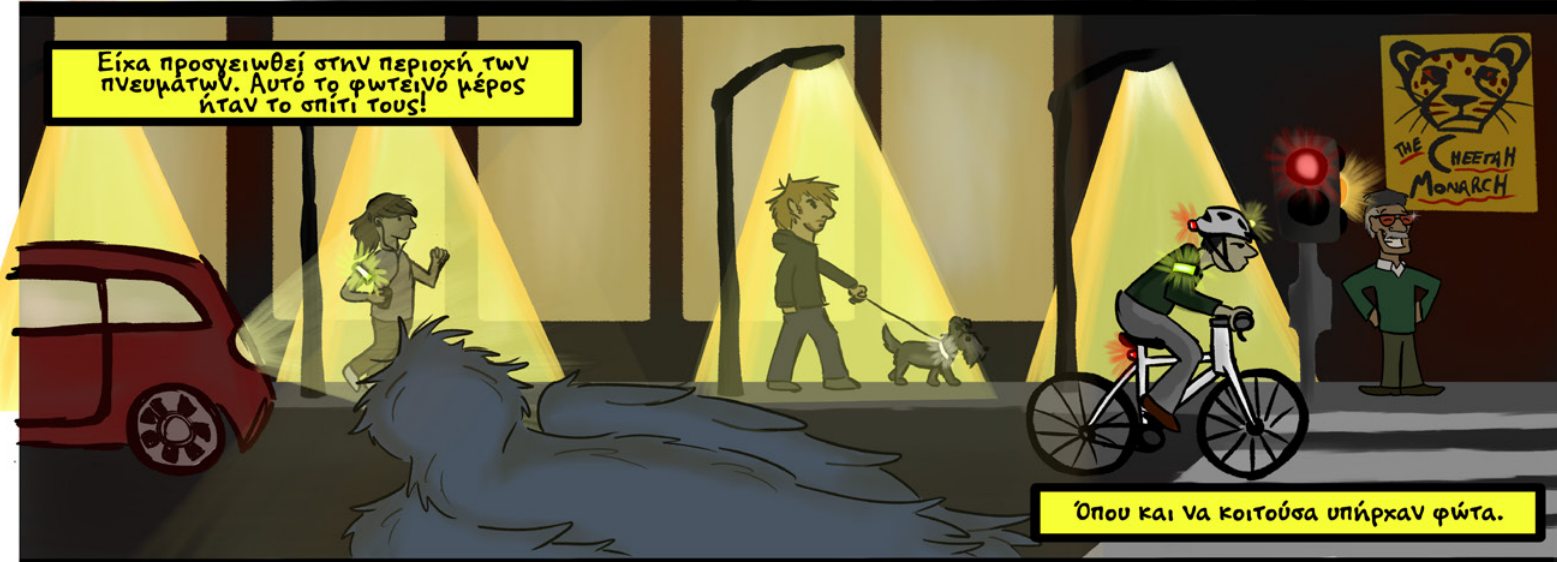

Ακόμα δεν έβλεπα καλά και είχα ένα κεφάλι καζάνι.

Ξαφνικά, με τρόμο κατάλαβα πού βρισκόμουν...

Είχα προσγειωθεί στην περιοχή των πνευμάτων. Αυτό το φωτεινό μέρος ήταν το σπίτι τους!

Όπου και να κοιτούσα υπήρχαν φώτα.

Από πάνω μου.

Δίπλα μου.

Τα πνεύματα έριχναν φως ακόμη και στα πρόσωπά τους.

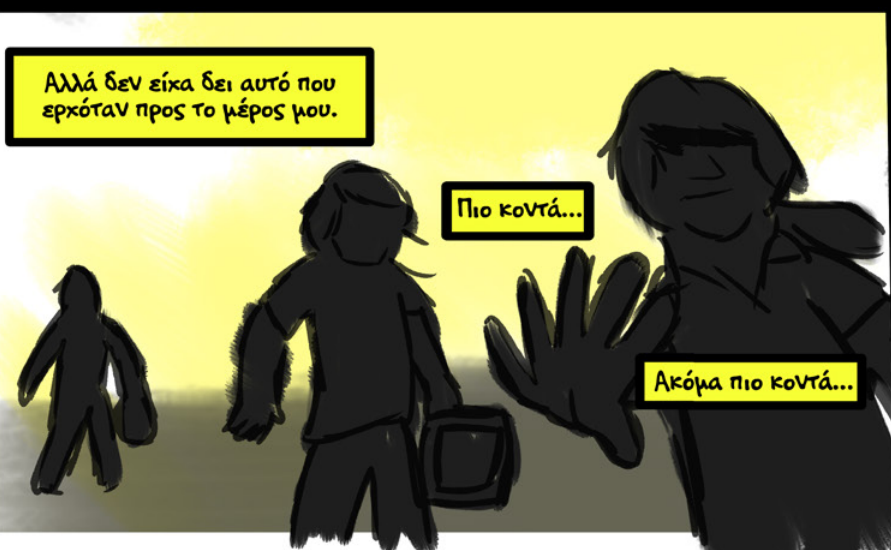
Δεν μπορούσα να καταλάβω, ποιο ζώο θα ήθελε τόσο φως;

Αλλά δεν είχα δει αυτό που ερχόταν προς το μέρος μου.

Πιο κοντά...

Ακόμα πιο κοντά...

Μέχρι που άπλωσε τα χέρια του πάνω μου.

ΤΕΛΟΣ 2^{ου} ΜΕΡΟΥΣ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΜΕ ΤΟΝ ΑΡΤΕΜΗ

ΜΕΡΟΣ 2

Πω πω πω! Ο Μικάλης δεν περνάει καθόλου καλά, έτσι; Τι θα συμβεί άραγε στη συνέχεια; Είστε, εσείς τα πνεύματα, τόσο τρομακτικά όσο φαίνεστε; Πριν το ανακαλύψουμε, ήρθε η ώρα για το δεύτερο μάθημά σας για τη ζωή του Μύκου! Αυτή τη φορά, θα σας πω τα πάντα για το πώς οι ενήλικοι Μύκοι φαρεύουν στη θάλασσα, πώς πλοηγούνται και πώς αποφεύγουν τις ανθρώπινες απειλές! Πάμε!

Η ΨΑΡΙΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Όπως μάθαμε στο πρώτο μάθημα, οι Μύκοι περνούν τη ζωή τους στην ανοικτή θάλασσα, επιστρέφοντας στη στεριά μόνο για να φωλιάσουν. Τα ζώα που έχουν αυτόν τον τρόπο ζωής ονομάζονται πελαγικά. Κι ενώ εσείς οι άνθρωποι έχετε μάθει τόσα για τις συνήθειές μας, πολλά πράγματα για τη ζωή μας κατά την περίοδο που περιπλανιόμαστε στη θάλασσα παραμένουν μυστήριο ακόμη και για τους πιο έξυπνους από τους επιστήμονές σας!

Κάτι που γνωρίζετε για εμάς είναι η διατροφή μας, λατρεύουμε τα θαλασσινά! Ψάρια, καλαμάρια, χταπόδια και γαρίδες, για να αναφέρουμε μόνο μερικά από αυτά. Κάποια είδη Μύκου είναι λίγο ιδιότροπα στο είδος φαγητού που προτιμάνε, ενώ άλλα θα φάνε ό,τι μπορούν να αρπάξουν!

Πιάνουμε το φαγητό μας βουτώντας στο νερό και χρησιμοποιούμε τις φτερούγες μας για να φτάσουμε στα βαθιά, κολυμπώντας στα σκοτεινά νερά!

ΤΟ ΗΞΕΡΕΣ ;

Ένας τρόπος με τον οποίον οι Μύκοι μπορούν να βρουν τροφή, είναι να κάνουν παρέα με κητώδη! Αυτά τα τεράστια θαλάσσια θηλαστικά ωθούν ολόκληρα κοπάδια ψαριών προς την επιφάνεια, καθιστώντας τα εύκολη λεία για τους Μύκους! Ακολουθούν επίσης ψαρόβαρκες για υπολείμματα και αποφάγια, αν και σε αυτό μπορεί να μην είναι τόσο τυχερά τα θαλασσοπούλια.

ΚΑΛΗ
ΟΡΕΞΗ!

ΤΩΡΑ ΜΠΛΕΞΑΜΕ

Γίνεται όλο και πιο δύσκολο για εμάς τους Μύκους να βρούμε τροφή. Η επαγγελματική αλιεία οδηγεί σε μείωση της διαθέσιμης για εμάς τροφής. Ξαν να μην έφτανε αυτό, οι άνθρωποι αφήνουν επικίνδυνα υλικά στον ωκεανό όπως «δίκτυα φαντάσματα» από δίκτυα ψαρέματος που εγκαταλείπονται στη θάλασσα. Τα πλαστικά απορρίμματα επίσης διασπώνται και γίνονται μικροπλαστικά, αλλοιώνοντας το οικοσύστημα σε ένα μικροσκοπικό επίπεδο.

Φαίνεται ότι δεν υπάρχει πλέον σταγόνα ωκεανού που να παραμένει ανεπηρέαστη από τον άνθρωπο! Αμέτρητα θαλασσοπούλια μπλέκονται σε σκουπίδια ή αλιεύονται κατά λάθος από φαράδες ως αποτέλεσμα της τυχαίας παγίδευσης και δεν πρόκειται μόνο για πουλιά. Χελώνες, καρκαρίες, δελφίνια, ακόμη και οι φίλες μας οι φάλαινες πέφτουν θύματα της τυχαίας παγίδευσης και των πλαστικών στις θάλασσες και τους ωκεανούς, παγκοσμίως. Φυσικά, δεν κατηγορούμε τους φαράδες. Όλοι οι άνθρωποι χρειάζεται να λάβουν μέρος στη βιώσιμη διαχείριση της θαλάσσιας βιοποικιλότητας όπως κάνουμε εμείς...

Πώς; Καταναλώνοντας λιγότερα θαλασσινά, επιλέγοντας θαλασσινά βιώσιμης προέλευσης, περιορίζοντας τη χρήση πλαστικών, αποφεύγοντας προϊόντα με μικροπλαστικά και φυσικά κρατώντας τα σκουπίδια μακριά από τη θάλασσα!

Είναι μια μεγάλη πρόκληση, αλλά νομίζω ότι είστε έτοιμοι!

ΤΟ ΗΞΕΡΕΣ ;

Οι Μύκοι μπορούν να βουτήξουν για αρκετή ώρα με μία μόνο ανάσα και να φτάσουν σε βάθη έως και 50 μέτρα, κυνηγώντας ψάρια! Τόσο είναι το μήκος μιας πισίνας Ολυμπιακών διαστάσεων ή το ύψος του κεκλιμένου πύργου της Πίζας!

ΤΑΞΙΔΙΩΤΕΣ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΝ

Οι Μύκοι χρειάζονται καλή αίσθηση προσανατολισμού καθώς ταξιδεύουν πολύ. Στην πραγματικότητα, ταξιδεύουν περισσότερο από κάθε άλλο ζώο στη γη. Πολλά ζώα μεταναστεύουν από το ένα μέρος του κόσμου στο άλλο, αλλά κανένα δεν μπορεί να παραβγεί με τους Μύκους! Για να το κάνουμε ακόμα πιο εντυπωσιακό, ταξιδεύουν πάντα στην ανοικτή θάλασσα. Οι Μύκοι της Μεσογείου, όπως ο Μικάλης, προτιμούν να διανύσουν επιπλέον 1.000 χιλιόμετρα, προκειμένου να αποφύγουν να πετάξουν πάνω από στεριά. Μερικά είδη Μύκου μπορούν να μετακινούνται έως και 64.000 χιλιόμετρα τον χρόνο, που σημαίνει ότι ένας Μύκος θα χρειαζόταν μόνο 12 χρόνια για να διανύσει την απόσταση μέχρι το φεγγάρι και να επιστρέψει, μόνο κατά τη μετανάστευσή του!

Ένα τεράστιο άλμα για την ανθρωπότητα! Μόλις 12 χρόνια μεταναστευτικών ταξιδιών για τους Μύκους!

Μπορεί να είμαι γέρος, αλλά αυτά τα φτερά έχουν ακόμα δύναμη!

ΤΟ ΗΞΕΡΕΣ ;

Όπως ακριβώς ο Καθηγητής Αρτέμης, έτσι και τα θαλασσοπούλια ζουν απίστευτα πολλά χρόνια. Το γηραιότερο πουλί που έχει καταγραφεί ποτέ στον κόσμο είναι ένα άλμπατρος με το όνομα Σοφία το οποίο γεννήθηκε το 1951, γεγονός που το καθιστά πάνω από 70 ετών! Οι Μύκοι ζουν επίσης πολλά χρόνια. Ένας Μύκος του Ατλαντικού πιάστηκε από δακτυλιωτές το 2003 και διαπιστώθηκε ότι είχε στο πόδι του ένα δακτυλίδι το οποίο είχε τοποθετηθεί το 1953 ενώ ήταν ενήλικο πουλί (δηλαδή ήταν ήδη τουλάχιστον πέντε ετών). Αυτό αποδεικνύει ότι το συγκεκριμένο πουλί ήταν τουλάχιστον 55 ετών. Υπολογίζοντας ως ετήσια απόσταση μετακίνησης τα 10.000 χιλιόμετρα, το πουλί αυτό έχει διανύσει τουλάχιστον 1.000.000 χιλιόμετρα στη ζωή του. Απίστευτο!

ΤΥΦΛΩΜΕΝΟΙ ΑΠΟ ΤΟ ΦΩΣ!

Οι άνθρωποι συχνά απορούν σχετικά με το πώς μπορούν να προσανατολίζονται οι Μύκοι στη θάλασσα. Σε αντίθεση με τα στεριανά πουλιά, τα οποία μπορούν να χρησιμοποιήσουν το γεωγραφικό ανάγλυφο ή τη θέση του ήλιου για να βρουν τον δρόμο τους, οι Μύκοι αξιοποιούν διαφορετική μέθοδο για να μην καθούν.

Πώς το κάνουν λοιπόν; Τα αστέρια είναι μια επιλογή, μια άλλη είναι το μαγνητικό πεδίο της Γης. Η όσφρηση, επίσης, αποτελεί βασικό τρόπο προσανατολισμού αλλά ένας πολύ σημαντικός παράγοντας είναι η χρήση του φωτός. Πώς λειτουργεί λοιπόν αυτό για ένα είδος που συνήθως δραστηριοποιείται τη νύχτα; Τη νύχτα, στον ωκεανό το πιο λαμπρό φως είναι μακριά στον ορίζοντα και θεωρείται ότι αυτό καθοδηγεί τους Μύκους, ειδικά όταν πετάνε για πρώτη φορά.

Υπό κανονικές συνθήκες, το ταξίδι με τη βοήθεια του φωτός είναι αποτελεσματικό, αλλά επειδή οι άνθρωποι κτίζουν παράκτιες πόλεις σε όλο τον κόσμο, το λαμπρό φως δεν είναι πλέον ασφαλές για να βασιστεί κανείς. Αυτό το ολόένα αυξανόμενο αφύσικο φως μπερδεύει και αποπροσανατολίζει τα θαλασσοπούλια, ειδικά τα νεαρά πουλιά που μαθαίνουν να πετούν για πρώτη φορά. Αυτό το φαινόμενο ονομάζεται μοιραία φωτεινή έλξη και πολλοί Μύκοι πετούν άθελά τους προς τις πόλεις και καταλήγουν αποπροσανατολισμένοι, πεινασμένοι και ανίκανοι να πετάξουν.

Πολλοί κάνουν ακόμη και τη ζωή τους εξαιτίας πρόσκρουσης σε κτίρια, θήρευσης ή ακόμα και από αφυδάτωση και πείνα. Αυτές οι «καμένες φυκές» βρίσκονται σε σοβαρό κίνδυνο εκτός αν διασωθούν, αλλά ποιος μπορεί να μας προστατεύσει;

ΠΛΩΣΣΑΡΙ

- Πελαγικό είδος που περνάει το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του στο ανοικτό πέλαγος
- Επαγγελματική αλιεία η αλίευση φαριών και άλλων θαλάσσιων ειδών προκειμένου να πωληθούν σε ευρεία κλίμακα
- Δίκτυ-φάντασμα εγκαταλελειμμένα δίκτυα ψαρέματος στη θάλασσα
- Μικροπλαστικά μικροσκοπικά κομμάτια πλαστικού που προέρχονται από την αποσύνθεση προϊόντων που χρησιμοποιούν οι άνθρωποι και τα οποία προκαλούν προβλήματα στη θαλάσσια ζωή
- Τυχαία παγίδευση ζώα που πιάνονται κατά λάθος σε αλιευτικά εργαλεία
- Βιώσιμος χρήση φυσικών πόρων οι οποίοι μπορούν να ανανεωθούν
- Μοιραία φωτεινή έλξη τεχνητό φως που αποπροσανατολίζει πουλιά και άλλα ζώα

Ό,τι συνέβη στη συνέχεια είναι θολό στη μνήμη μου. Τα πνεύματα που με έπιασαν, μου τέντωσαν τα φτερά και μου έβαλαν στο πόδι ένα δακτυλίδι, όπως έκαναν και με τον Αρτέμη.

Τελικά, κατέληξα σε ένα περίεργο σκοτεινό μέρος. Ένιωθα πιο δυνατός και υγιής, αλλά δεν είχα ιδέα τι θα συνέβαινε στη συνέχεια. Τι ήθελαν τα πνεύματα από εμένα;

Μου έβαλαν κάτι στο στόμα και ξαφνικά η κοιλιά μου γέμισε με ένα περίεργο μείγμα. Ένιωσα αμέσως καλύτερα, αλλά μου προκάλεσε σύγχυση.

Τι θα μου συμβεί;

Βάλια;

Ναι εγώ είμαι!

Τι κάνεις εδώ;

Έφαγα τον κόσμο για να σε βρω!

Μικάλι;

Αναγνώρισα αυτή τη φωνή, ακουγόταν σαν...

Είσαι στα αλήθεια εσύ!;

Όταν αυτό το πνεύμα σε πήρε μακριά, νόμιζα ότι θα...

Τι σου συνέβη;

Το πνεύμα με ξέμπλεξε από τα δίκτυα και με παρέδωσε σε άλλα και ο τρόπος που μου φέρθηκαν... χμμμ, σχεδόν ένιωθα σαν να προσπαθούσαν να με φροντίσουν, σαν να μην ήθελαν να με πιάσουν.

Τότε γιατί μας έπιασαν; Και εμένα καλά μου φέρθηκαν αλλά ακόμα δεν τα εμπιστεύομαι.

Μικάλι, δεν νομίζω ότι αυτά τα πνεύματα είναι κακά, νομίζω ότι θέλουν να μας βοηθήσουν.

Χαίρομαι όμως που είμαστε ξανά μαζί, ακόμα κι αν δεν ξέρω τι θα γίνει μετά.

Επέστρεψαν,

τα πνεύματα επέστρεψαν!

Εντάξει Μικάλι, μην ανησυχείς...

Μας παίρνουν! Μας παίρνουν!

Το ξέρω Μικάλι, μένει όμως ήρεμος...

Αργότερα...

Πού είμαστε
τώρα;

Μη φοβάσαι, Μικάλη

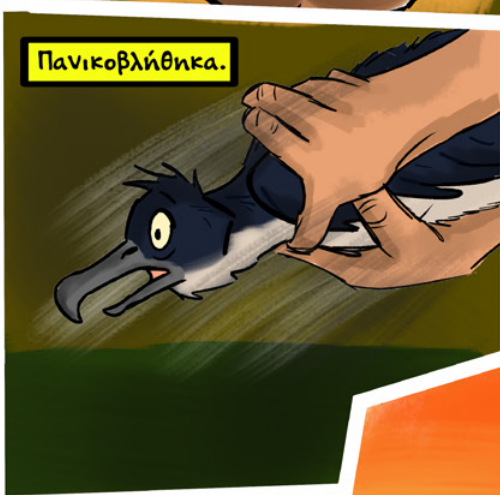
Εμπιστέψου με!

Όλα θα πάνε καλά!

Πάλεψα.

Πανικοβλήθηκα.

Και τότε...

Όταν κοιτάξα τα
πνεύματα στα μάτια...

...δεν είδα κίνδυνο.

Είδα καλосύνη!

Τα πνεύματα μετέφεραν εμένα και τη Βάλια. Και οι δύο παρακολουθήσαμε με περιέργεια και εμπιστοσύνη.

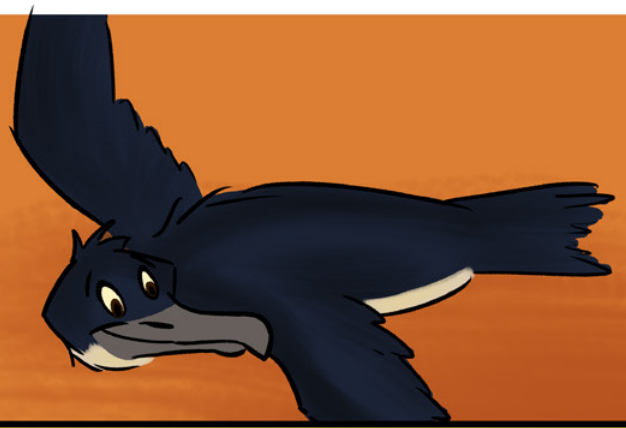

Και ξαφνικά συνειδητοποιήσαμε ότι ήμασταν...

Καθώς πετούσα με τη Βάλια, σκέφτηκα
όλα όσα είχα μάθει από το ταξίδι μου.
Έκανα λάθος με αυτά τα πνεύματα.
Δεν είναι τόσο κακά όσο πίστευα.

Σίγουρα επηρεάζουν εμάς τα θαλασσοπούλια όπως και
τις θάλασσες και αυτό δεν είναι πάντα για καλό.
Φαίνεται όμως ότι αντιλαμβάνονται τη δύναμη που έχουν
και προσπαθούν να την ελέγξουν με υπευθυνότητα.

Αν όλα τα πνεύματα συμπεριφέρονται όπως
αυτά που έσωσαν τη Βάλια κι εμένα, τότε δεν
νομίζω ότι χρειάζεται να ανησυχώ γι' αυτά.

Προς το παρόν, είμαι χαρούμενος που η Βάλια κι εγώ επιστρέψαμε εκεί
που ανήκουμε, εξερευνώντας τις μεγαλειώδεις, αλλά εύθραυστες
ανοικτές θάλασσες, ελπίζοντας ότι τα πνεύματα θα συνεχίσουν να
προστατεύουν εμάς τους Μύκους και τη θάλασσα που ονομάζουμε σπίτι.

Τέλος

Για μισό λεπτό! Πού νομίζετε ότι πάτε;! Η Οδύσσεια του Μιχάλη μπορεί να τελειώσει, αλλά έχετε ακόμα ένα μάθημα μαζί μου! Κι αυτό είναι το πιο σημαντικό μάθημα από όλα γιατί έχει να κάνει με το πώς εσείς τα πνεύματα βοηθάτε εμάς τα θαλασσοπούλια...

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΤΕ ΤΟΥ ΕΝΑ ΔΑΚΤΥΛΙΔΙ!

Τόσο η δική μου αλληλεπίδραση με τα πνεύματα, όσο και του Μιχάλη και της Βάλιας, κατέληξαν στο να φοράμε ένα μεταλλικό δακτυλίδι. Αυτή είναι μια παλιά μέθοδος που γίνεται από επιστήμονες ορνιθολόγους σε όλο τον κόσμο για πάνω από έναν αιώνα και ονομάζεται «δακτυλίωση». Όταν ένας επιστήμονας ή ένας «δακτυλιωτής» πιάσει ένα πουλί, θα συλλέξει έναν αριθμό πληροφοριών, όπως το βάρος, το άνοιγμα των φτερών και την ηλικία του. Όλες αυτές οι πληροφορίες αποθηκεύονται σε μία βάση δεδομένων και δίνεται στο πουλί ένας μοναδικός κωδικός. Αυτός είναι που φαίνεται πάνω στο δακτυλίδι. Το πουλί απελευθερώνεται και εάν βρεθεί ξανά, μπορεί να δώσει ακόμη περισσότερες πληροφορίες.

Ο λόγος που εσείς τα πνεύματα γνωρίζετε πόσα χρόνια ζούμε εμείς τα πουλιά και πόσο μακριά ταξιδεύουμε, είναι μέσω των πληροφοριών που συλλέγονται κατά τη δακτυλίωση. Θα είναι πάντα μια παράξενη και αγκυτική εμπειρία για εμάς, όπως ανακάλυψα πριν από πολλά χρόνια και ο ίδιος, αλλά με την πάροδο των χρόνων η πρακτική της δακτυλίωσης έχει γίνει πιο αποτελεσματική, λιγότερο επεμβατική και όσο το δυνατόν λιγότερο αγκυτική για τα πουλιά. Έτσι είναι το σωστό! Η αλληλεπίδρασή μας μαζί σας, σάς δίνει μια καλύτερη κατανόηση της ζωής των θαλασσοπουλιών, λύνοντας όλα τα μυστήρια, αναδεικνύοντας οτιδήποτε είναι εκπληκτικό στον κόσμο μας και φανερώνοντας την επίδρασή σας σε αυτόν. Ακριβώς όπως ο Μιχάλης έμαθε για εσάς μέσα από τις δικές του περιπέτειες!

ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΑΛΑΣΣΟΠΟΥΛΙΑ

Για όλα τα προβλήματα που προκαλούν τα πνεύματα στα θαλασσοπούλια και στην υπόλοιπη θαλάσσια ζωή, υπάρχουν άλλοι τόσοι από εσάς που εργάζεστε σκληρά για να διορθώσετε τα λάθη που προκαλούνται από το ανθρώπινο είδος. Η ανακάλυψη, η απομάκρυνση των απορριμμάτων από τις θάλασσες και τους ωκεανούς, ο έλεγχος των ειδών-εισβολέων και η άσκηση πίεσης για καλύτερες τεχνικές αλιείας, όλα έχουν μεγάλο θετικό αντίκτυπο. Αλλά ακόμη και σε ατομικό επίπεδο γίνεται φανταστική δουλειά. Όταν ένα τραυματισμένο θαλασσοπούλι συλλέγεται και το φροντίζει ένα πνεύμα, αυτό ονομάζεται «επανάταξη». Αφοσιωμένες περιβαλλοντικές οργανώσεις και φορείς σε όλο τον κόσμο καταβάλλουν εξαιρετική προσπάθεια για να προστατεύσουν τα θαλασσοπούλια που έχουν υποφέρει από την ανθρώπινη άγνοια. Η περιθαλψη των άγριων πουλιών, τα μέτρα προστασίας από την τυχαία παγίδευση και τα είδη-εισβολείς, η ενημέρωση των ανθρώπων για τα αποθέματα φαριών που μειώνονται συνεχώς, η συμμαχία για τον περιορισμό των πλαστικών που ρυπαίνουν τις θάλασσες και τους ωκεανούς, η ευαισθητοποίηση για τα σπάνια θαλασσοπούλια και η από κοινού ανάληψη δράσης για την προστασία τους, είναι μερικά παραδείγματα από τους απίθανους τρόπους με τους οποίους τα πνεύματα προσέχουν εμάς τα θαλασσοπούλια. Θα είστε ανάμεσα σε αυτά τα ηρωικά άτομα; Το ελπίζω!

ΜΑΘΕΤΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ

Λοιπόν, αυτά είναι σχεδόν όλα όσα μπορώ να σας διδάξω! Ελπίζω να απολαύσετε τα μαθήματά μου και να αποκαλείτε πλέον τον εαυτό σας αυθεντία σε εμάς, τα πελαγικά θαλασσοπούλια, και τον τρόπο ζωής μας. Ελπίζουμε να αποκτήσετε κι εσείς μια καίρια σημασία γνώση για τον εαυτό σας, καθώς και για τον βαθύ αντίκτυπο που έχετε σε εμάς και τη ζωή πέρα και μακριά στην ανοικτή θάλασσα!

Εάν δεν είστε αρκετά ικανοποιημένοι/ες, μάθετε περισσότερα επικοινωνώντας με την Ελληνική ΟΡΝΙΘΟΛΟΓΙΚΗ Εταιρεία και τον Ο.ΦΥ.ΠΕ.Κ.Α., όπως και μέσω του προγράμματος LIFE PanRuffinus!

ΚΑΛΑ ΤΑΞΙΔΙΑ!

Η έκδοση σχεδιάστηκε στο πλαίσιο του Προγράμματος LIFE PanRuffinus!
στο οποίο ενώνουν τις δυνάμεις τους επτά φορείς από πέντε χώρες για
την προστασία του Μύχου της Μεσογείου και των Βαλεαρίδων,
με τη συγχρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Ιδρύματος
Α.Γ. Λεβέντη και του Πράσινου Ταμείου.

Agir pour
la biodiversité

Ο Μιχάλης έχει μια απολύτως συνηθισμένη ζωή,
μια ζωή που θα μπορούσε να ζητήσει κάθε νεαρός Μύχος...

Ασφαλής στο παραθαλάσσιο σπίτι του, απολαμβάνει χρόνο με τη φίλη του τη Βάλια και παρακολουθεί συναρπαστικά μαθήματα με τον ηλικιωμένο Καθηγητή κ. Αρτέμη. Περιμένει με ανυπομονησία την ξεχωριστή μέρα που θα μπορέσει επιτέλους να φύγει από τη στεριά και να ξεκινήσει τη ζωή του στη θάλασσα, αιωρούμενος πάνω από τα κύματα, πιάνοντας ψάρια και εξερευνώντας το ανοικτό πέλαγος, όπως και τα άλλα θαλασσοπούλια, πέρα, μακριά στον ορίζοντα!

Αλλά φαίνεται ότι στη ζωή δεν είναι όλα εύκολα γι' αυτό το νεαρό θαλασσοπούλι. Καθώς ο Μιχάλης ενηλικιώνεται, βρίσκεται αντιμέτωπος με κάθε είδους επικίνδυνες καταστάσεις: θηρευτές, μπλεξίματα σε δίχτυα και περίεργα αποπροσανατολιστικά φώτα. Ο Μιχάλης και η φίλη του αγχώνιστηκαν να επιβιώσουν.

Κατά κάποιον τρόπο, όλες αυτές οι απειλές φαίνεται να συνδέονται με μυστηριώδη πνεύματα που εξουσιάζουν τις θάλασσες. Είναι στο χέρι του Μιχάλη να ανακαλύψει περισσότερα γι' αυτά τα παράξενα όντα. Να μάθει τι ρόλο παίζουν στην επιβίωσή του και να σώσει τους φίλους του από όλους αυτούς τους κινδύνους.

Σίγουρα, θα είναι μια απίστευτη περιπέτεια!

Καθώς ακολουθείτε τον Μιχάλη στο ταξίδι του, μπορείτε να μάθετε περισσότερα για τους Μύχους και τα άλλα θαλασσοπούλια, κάνοντας διαλείμματα από την αφήγηση για μαθήματα όσον αφορά την επιστήμη αλλά και τους θρύλους γύρω από αυτήν την ξεχωριστή ομάδα πουλιών.

Και το πιο σημαντικό, να ανακαλύψετε τον αντίκτυπο που έχουν οι άνθρωποι στη θαλάσσια ζωή και πώς μπορούμε να τους επηρεάσουμε με έναν πιο θετικό τρόπο.

Είναι βέβαιο ότι θα είναι μια διασκεδαστική περιπέτεια με συγκίνηση και μυστήριο, ακολουθώντας αυτούς τους αινιγματικούς ταξιδιώτες, καθώς περιηγούνται στις απέραντες θάλασσες!